

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

Landbrugsejendomme i Københavnsegnen for at inddrage de paagældende Arealer under Udstykning og Bebyggelse.

Fremmende herfor er ogsaa den Omstændighed, at de normalt gældende økonomiske Love for saadanne Udstykninger og Bebyggelser ikke virker for Tiden paa Grund af Bolignøden. For at faa en Bolig er Folk villige til at acceptere selv de daarligst beliggende Arealer. Dette udnyttes af adskillige mindre samvittighedsfulde Medborgere uden Tanke paa Samfundets Tarv og uden Tanke paa, hvorvidt de paa de daarligst beliggende Arealer opførte Bebyggelser kan bevare de i dem nedlagte Værdier, naar den Tid kommer, da Boliger ikke vil være saa efterspurgt, som de er nu.

Den Tendens til Overdimensionering af Forventningerne om det fremtidige Behov af Byggegrunde i Københavnsegnen, der er paavist af Samordningsudvalget og Egnspanudvalget, og som er bekræftet af Boligministeriets egne Erfaringer, træffes ogsaa andre Steder i Landet. Investerings-spild bør naturligvis altid undgaas, men navnlig i Landets nuværende økonomiske Situation, hvor alle Kræfter bør samle sig om Genopbygningen, har vi ikke Raad til det Spild af baade Materialer, Arbejdskraft og Kapital, som følger med den nuværende spredte og uhensigtsmæssige Byggeudvikling. Ogsaa af den Grund maa Regeringen anse det for nødvendigt, at der søges etableret en Tilstand, hvorefter Byudviklingen finder Sted efter samlede Overvejelser af, hvor Kræfterne bør sættes ind.

De uhensigtsmæssige Forhold baade samfundsmæssigt og for den enkelte ved den nuværende tilfældige Udbygning af de bymæssige Bebyggelser har, som det fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget til Lov om Regulering af bymæssige Bebyggelser, ikke kunnet hindres ved den nugældende Byplan-, Bygnings-, Vandløbs- og Landbrugslovgivning. Jeg skal her kun nævne, at Byplanloven i dens nuværende Affattelse kun giver Hjemmel for at regulere Bebyggelse, der opføres inden for Byplanvedtægternes Omraade, med Hensyn til Bygningshøjde, Bebyggelsesgrad o. lign., hvorimod det hidtil ikke har været muligt at holde en byggemoden Grund fri for Bebyggelse, uden at det offentlige overtog vedkommende Grund.

Jeg skal herefter redegøre i Hovedtræk for, hvorledes Udviklingen af de bymæssige Bebyggelser agtes reguleret efter de to Lovforslag, som jeg hermed har den Ære at forelægge.

Forslag til Lov om Regulering af bymæssige Bebyggelser gaar i Hovedtrækkene ud paa, at det for Perioder af indtil 15 Aar ad Gangen fastsættes, paa hvilke Arealer bymæssig Bebyggelse maa finde Sted — det er det, vi kalder Inderzoner —, og hvilke Arealer der skal holdes fri for saadan Bebyggelse — det kalder vi Yderzoner. Zonerne skal fastsættes af Ministeriet, der til sin Bistand faar et for hvert enkelt Omraade nedsat Byudviklingsudvalg.

Byudviklingsudvalgene nedsættes af Ministeren, og det er Tanken, at hvert Udvalg almindeligvis — for at kunne arbejde effektivt — kun skal omfatte 3—5 Medlemmer. For større Omraader, navnlig naar disse vedrører store Kommuner, er det dog muligt, at det bliver nødvendigt at sætte Medlemstallet højere. Det er Tanken, at der blandt Udvalgsmedlemmerne altid skal være mindst 1 Repræsentant for den tekniske Administration i de af Planen omfattede Kommuner, og at Medlemmerne i øvrigt skal udpeges efter deres særlige Interesse for eller Kendskab til Byggeri, men saaledes at der ikke beskikkes Personer, der kan befrygtes i særlig Grad at ville varetage en enkelt Kommunes Interesser paa Bekostning af de andre Kommuner inden for Byudviklingsomraadet.

Under Inderzoner kan kun inddrages Arealer, hvor den bymæssige Bebyggelse skønnes hensigtsmæssig inden for den i Byudviklingsplanen fastsatte Periode, saaledes at man herved tager Hensyn til det særlige Byggebehov, Arealernes Afløbsforhold, Vej- og Kloakanlæg og Beliggenheden i Forhold til offentlige Trafikmidler. I Inderzonen kan der herefter bygges i Overensstemmelse med de bygningsmæssige og byplanmæssige Bestemmelser, der gælder for Zonen. Der stilles dog Krav om, at der inden 1 Aar skal tilvejebringes de efter Ministeriets Skøn fornødne bygnings- og byplanmæssige Bestemmelser, for saa vidt saadanne Bestemmelser ikke allerede findes.

Endvidere er der Adgang for Ministeren til at paalægge en Kommunalbestyrelse at ekspropriere en Ejendom helt eller delvis, naar Byudviklingsudvalget indstiller det, og naar Ekspropriation er hjemlet ved de for det paagældende Omraade gældende bygnings- og byplanmæssige Bestemmelser. Da man ved Lovforslaget faktisk fastlægger, hvor Bebyggelse skal finde Sted, er det nødvendigt at have en saadan Regel i Baghaanden for Tilfælde, hvor Ejerne ikke vil skille sig af med deres Arealer eller benytter sig af Ejendommens Beliggenhed og forlanger en urimelig Pris, og hvor vedkommen-